

v cerkvenih napevih ubrati tisti nabožni značaj, ki takó blagodejno prija srcu, a tudi najhujšega Cecilijanca spokorí. Harmonizacija in melodija — vse je dovršno lepó! Pri-pomnimo naj, da so ti samospevi namenjeni pač le odličnim izurjenim pevkinjam in pevcem. Oblika in tisek sta vzgledna. Vsak posamičen samospev prodaje knjigotržec Ig. v. Kleinmayr in Fed. Bamberg po 50 kr.

Narodne pesni z napevi. Nabral v tuhinjski dolini Srečko Malenšek, čvete-roglasno postavil Fran Gerbic, III. snopič. (Cena?) Natisnili J. Blasnikovi nasledniki. — Kako hvaležno delo ponuja se učiteljem na deželi: nabirati národno blagó. Koliko na-rodnih pesmij je že izmrlo in čim delj odlašamo z delom, temveč teh svetinj se bode pozabilo. V tem zmislu je res »čas zlató«. Gospodje učitelji, posnemajte Žirovnika in Malenška! Ni treba biti že skladatelj, a vsak ljudski učitelj je zmožen v toliki meri glasbe, da zapiše narodni napev z besedami vred vsaj jednoglasno. Malenškova zbirka obseza 17 mičnih napevov, harmonizacija pa je iz peresa strokovnjaka g. Frana Gerbica. Škoda, da se gledé zunanje oblike te zbirke ne moremo tako povoljno izraziti, nego o drugih po »Gl. M.« izdanih muzikalijah. Posebno kazí to delce premajhen, droben tisek. Želimo torej, da »Gl. M.« vse muzikalije daje v prihodnje v prikupljivi obliki — pa menj in to lepo. —r.

Pouke moralne i gradjanske. Osnovi prava i državnog gazdinstva po francozkom od Pjera Laloa prema srbskim zemaljskim zakonima za srbsku omladinu udesio Dj. Kozarac. Beograd 1888. — To je naslov knjigi, ki nam je slučajno došla v roke, pa je vrlo zanimiva za vsakoga, ki se bavi z vzgojo mladine. Dasi nam donaša vsak dan že novostij pedagoškega tujega pa tudi domačega slovstva, vendar nam je knjiga te vsebine popolnoma nova, za vsako šolo potrebna. Slovencem vsekako še nedostaje knjige, pa da bi jo tudi imeli, nedostaje nam kdaj in kje da bi učili mladino načel, po katerih se ji bode ravnati v mnogovrstnih slučajih življenja. »Šta treba deca da uče?« — »Ono, što treba da rade, kad odrastue« — to neovržno pedagoško gaslo stoji knjigi na čelu, pa mu vsa knjiga tudi res odgovarja. Vsebino je razvrstil pisatelj na 415 »pravil«, pravila pa razredil na 13 večjih »razdelov« s temi-le naslovi: 1. Porodica, škola i doba zanatska učenitstva; 2. Dobre naravi; 3. društvo; 4. zanimanje; 5. radnici i gospodari radnje; 6. ratar; 7. trgovac; 8. državni činovnik 9. domačin; 10. gradjanska prava; 11. država; 12. administracija ili uprava zemaljska po strukama; 13. Prava i dužnost srpskog gradjana. Dasi »pravila« že sama po sebi nikakor niso suhoparna, vendar ja oživlja zlasti še 27 »prič« (poučnih pripovedek), ki pod črto spremljajo posamezne »razdele« ter jih s pri-mernimi zanimivimi vzgledi pojasnjujejo, tako n. pr. »Porodica Nikoličeva«, »Lenivac je sluga neznalica«. Najlepše je uspela pisatelju priča »Učenici gospodina Milodraga Lazića«, katera slavi važnost dobre národne šole in vzvišeni poklic národnega učitelja ter se končuje z besedami: »Најбоља је она школа, која даје државни, а отаџбини најбоље војнике.« Domoljubja špartanskega spominja nas sicer priča poslednja »Borba pred Pirotom«, ali vendar bi bil pisatelj bolje pogodil, da je podal kakov drug vzgled iz bogate zgodovine srbskega junaštva; saj je v obče znano, da so bili Srbi onda žrtva tujega kovarstva, in da je bil tudi boj sam zánje menj časten. Knjiga je sicer po francoskem izvirniku prikrojena za Srbe, pa je pisana popolnoma v domačem duhu in pravem narodnem jeziku; zlog je pravi srbski zlog, poln jedrnatih pregovorov. Kako tujko bi bil pisatelj pa še lahko z domačim izrazom zamenil; za nemški »Orden« rabi južnim Slovanom že zdavna »red«, tudi »cvancika« za »Zwanziger« ne bi se smela čitati v slovenski knjigi, zakaj bi je bilo treba v srbski! — Knjiga je po tem takem dobro

došla srbski mladini in njim, ki se bavijo z nje odgojo, a vredna je, da se zanjo pobri-
nejo tudi naši šolniki. Skrb nas pa bodi, da si priredimo kmalu jednako delo.

Dr. J. P.

Dva kratka rokopisa iz 17. stoletja. G. prof. dr. Fr. Kos nam je poslal iz Gorice dva kratka rokopisa. Našel je oba med uradnimi spisi, ki so bili nekdanj v Škofji Loki, a so zdaj v Gorici. Prvi rokopis je bil pisan l. 1694, drugi pa l. 1690. Prvi rokopis je prisega, s katero potrjuje Primož Papler, da se je Janez Balant v njegovem delu dve bukove šibi »dolle possekate postopue«; drugi rokopis je pismo, katero je dné 6. sušca l. 1690 pisal Jakob Šubic Ivanu Matiji Bogataju v Log. Ta kraj je najbrž tisti Log, ki leži med Škofjo Loko in Poljanami.

I.

*Jest Primus Pappler persheshem te Suetti | Troyze Bogu Ozhetto, Sinouo, ienoi
Suetimo Duhono, | de fe ie Hannshe Wällandt V tem 1694. lette | Vu moiem Vudelle
tega Lefsa Bresaushem Worstho | iemenuan, due Wukoue Schibe uetz all mene | dollé
possekate postopu, koker meni Bog etc.*

II.

*Jest spud podpisán lepu profem gospud striza de bo | deie písalí u leblana gospudu
dohtorio Otonnaorio | Jeno mo frauon poslite niasa dosba Jeno Copia | od pidohta Jeno
niaj dohtor spraué on pefelik | de niam nia boie mogle apelazionia doli hudo | stert Jeno
de bode ma nia mesti apelazio | nie ana metleh prauda u leblani zes to | doli tekhla
Jeno profem gospud striza de bo | deie moiemo hlapzu denariéu i guldnar dali | Jeno
ga prezej posleie nia prej | ze gos. ideie samj u leblana ze zeie to | sturtj de be hlapaz
dolf nia jen.*

6 Marti 690

Jacob Schubiz

Catarina Mreulin

Vrscha Marzininn

Na zadnji strani tega pisma pa stoji:

ta zeglezekh ima doupiti gospud Johan Mathisu bogateio u logo.

K spisu: „Reformacija v Slovencih“. Kar se v tem spisu večkrat omenja o deželnem zboru v Brucku l. 1578., vršilo se je v istem zboru že leta 1572., zač. pros. do dné 13. sušca. (Gl. Dr. Fr. M. Mayer: Der Brucker Landtag des Jahres 1572 — „Archiv für österreichische Geschichte“ 73. Bd.). Ona stvar se je zvečine le ponavljala šest let pozneje.

A. F.

„Ljubljanski Zvon“

izhaja po 4 pole obsežen v veliki osmerki po jeden pot na mesec v zvezkih ter stoji vse leto 4 gld. 60 kr., pol leta 2 gld. 30., četrt leta 1 gld. 15 kr.

Za vse neavstrijske dežele po 5 gld. 60 kr. na leto.

Posamezni zvezki se dobivajo po 40 kr.

Lastniki in založniki: Fr. Levec i. dr. — Izdajatelj in odgovorni urednik: Fr. Levec.
Uredništvo in upravišstvo v Ljubljani, v Medijatovi hiši na Dunajski cesti, 15.

Tiska »Narodna tiskarna« v Ljubljani.